

Καθαρά ψηφοδέλτια - Ένα θέμα που κάνει τζιζ!

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ*

Τι είπε ο Γραμματέας της Ν.Δ. Λευτέρης Ζαγορίτης περί «μαυρίσματος» όσων πίκραναν και πρόσβαλαν τους Νεοδημοκράτες; Ό,τι έπρεπε, επιτέλους να ειπωθεί! Πως κάποτε θα πρέπει και οι ψηφοφόροι αντί απλώς να εκφράζουν την οργή τους και την πίκρα τους για ανάρμοστες προς την ηθική τους ή τη λογική τους συμπεριφορές ορισμένων βουλευτών ή υποψηφίων να επιλέγουν με καθαρά κριτήρια που θα βάλουν σταυρό.

Έπεσαν να τον φάνε οι συνήθεις «αντικειμενικοί» της δημοσιογραφίας με ομοβροντία όμοιων σχολίων και ρεπορτάζ ότι δήθεν ο Γραμματέας θεωρεί ότι δεν έγινε η κάθαρση που έπρεπε και πως αυτό δημιούργησε θέμα στου Μαξίμου και τη Ρηγίλλης.

Όμως, επειδή οι ενασχολούμενοι με τα προεκλογικά έχουν τόσο φόρτο εργασίας αυτές τις ημέρες που δεν πολυπρολαβαίνουν να κυκλοφορήσουν στους δρόμους και να μιλήσουν με τους πολίτες δεν γνωρίζουν ότι, πολλοί μα πάρα πολλοί νοήμονες και

από τη Ν.Δ. και από το ΠΑΣΟΚ σχολιάζοντας τα όσα είπε ο κ. Ζαγορίτης αναφώνησαν: «Γεια στο στόμα του»!

Ανήκω και εγώ στην κατηγορία των γενικώς αγανακτισμένων από ένα διαχρονικό και διακομματικό σύστημα που αναδुकνείει εκλεκτούς του, αλλά που αυτό το σύστημα ποντάρει στον καθ' ύλιν αρμόδιο. Τον ψηφοφόρο που μέσα στην άγνοια του, την στενή οικογενειοκρατία του, επιμένει να στηρίζει τα ίδια και τα ίδια πρόσωπα, με φανατισμό, ανεξαρτήτως α) της ηλικίας τους, β) της αποτελεσματικότητάς του γ) της προσωπικής του αξίας.

Με την πολύχρονη δημοσιογραφική εμπειρία μου και τη συμμετοχή μου στα κοινά έχω κατασταλλάξει στο συμπέρασμα ότι χρειάζεται άρδην αλλαγή νοοτροπίας ως προς την κατάρτιση των ψηφοδελτίων από τους αρχηγούς, τα κόμματα αλλά κυρίως στην πρακτική του μέσου ψηφοφόρου. Ο Καραμανλής έστειλε σπίτι τους αυτούς που εξόργισαν. Αλλά θέλει πολλά περισσότερα από όλα τα κόμματα για «καθαρά» ψηφοδέλτια. Έχω κατεπανάληψιν ταχθεί δημοσίως εναντίον των ανεπάγγελτων βουλευτών, των γόνων βουλευτών που θεωρούν ότι η έδρα αποτελεί προίκα τους εναντίον των επαγγελματιών βουλευτών και της παραμονής στις λίστες, βουλευτών από το 1974.

Τα κόμματα σύμφωνα με την επιταγή του Συντάγματος δεν μπορούν να «λογοκρίνουν», να αποκλείουν ακόμα και την καλλίγραμη κοπέλα –γεμίσαμε σαλόνια κοσμικών εφημερίδων με τα κορμιά τους, το στήθος τους, τα γυμνά τους –ή να μη δέχεται σε λίστες τον απόφοιτο του Γυμνασίου που δεν γνωρίζει– στην εποχή μας μία ξένη γλώσσα, που δεν έχει ταξιδέψει στο εξωτερικό, παρά μόνο για να ψωνίσει η γυναίκα του καλλυντικά και ρούχα από το Λονδίνο.

Θυμάμαι πως όταν πολύ νεαρά ξεκίνησα τη δημοσιογραφία, είχα την ευκαιρία να γνωρίσω από κοντά, από μέσα που λένε, ως κοινοβουλευτική συντάκτρια τους, όντως, ογκόλιθους της πολιτικής, μετά τη μεταπολίτευση. Όπου η κάθε ομιλία του Κωνσταντίνου Καραμανλή, του Παναγιώτη Κανελλόπουλου, του Θανάση Κανελλόπουλου, του Γεωργίου Μαύρου, του Ανδρέα Παπανδρέου, του Ηλία Ηλιού ήταν ένας ποταμός γνώσεως και λεκτικού πλούτου.

Μόλις δυό χρόνια βουλευτής, χρόνια αργότερα - 2007-2009, μέσα στα έδρανα της Βουλής, διαπίστωσα με θλίψη πόσο χαμηλό και ανεπαρκές είναι το επίπεδο του κοινοβουλευτικού σώματος, όπου ελάχιστοι είμαστε πλέον οι ομιλητές από το Βήμα της Βουλής που και ελληνικά γνωρίζουμε και ομιλούμε χωρίς χειρόγραφο.

Βλέποντας και ακούγοντας συναδέλφους μου βουλευτές από όλα τα κόμματα, κρίνοντας τη στάθμη των γνώσεών τους, όχι μόνο στα πολιτικά θέματα αλλά και γενικότερα μελαγχολούσα ακόμη περισσότερο, διερωτόμενη, πως θα πάει αυτός ο τόπος μπροστά με τέτοιο πολιτικό δυναμικό που οι αποφάσεις του, αποτελούν νέους νόμους του κράτους και πυξίδα για τους πολίτες.

Και αναρωτιόμουν τώρα και δημοσίως- χριστέ μου ποιοί τους ψηφίζουν όλους αυτούς και αυτές;

Γιατί τον χαμηλού επιπέδου, τον ανίκανο, ενίοτε και ελάσσονος σκέψης βουλευτή, τον κομματικό υπάλληλο ή υπηρέτη συμφερόντων τοπικών, τον αλαζόνα ή αυτόν που σπαταλά πολλά χρήματα, ενώ είναι γνωστό πως

δεν έχει εργαστεί ποτέ στη ζωή του, ο ψηφοφόρος έχει την ευθύνη που τον εκλέγει. Ειδικότερα στην επαρχία, το βασικό κριτήριο εξακολουθεί να είναι:

α. όποιος υπόσχεται διορισμούς,

β. όποιος πηγαίνει στις περισσότερες κηδείες, γάμους, μνημόσυνα, βαφτίσια,

γ. όποιος έχει τα καλύτερα κονέ με τον Μητροπολίτη

δ. όποιος έχει υψηλή θέση στην τοπική εφορία, ΙΚΑ, ΔΕΗ , Πολεοδομία, κρατικές υπηρεσίες πνιγμένες στη διαπλοκή και τις αυθαιρεσίες.

Αυτές τις λίγες σκέψεις ήθελα να μοιραστώ για να μην αισθάνομαι καμμία συνευθύνη για τον τρόπο επιλογής των αυριανών βουλευτών. Τα ίδια θα λέω και θα γράφω ακόμα και εάν δεν εκλεγώ.

Όσα λιγότερα πρόσωπα από τις κατηγορίες που ανέφερα μπαίνουν στα ψηφοδέλτια με κύρια ευθύνη των ψηφοφόρων- τόσο καθαρότερα θα είναι. Οι εποχές άλλαξαν για να στείλετε στη Βουλή νέους Μαυρογυαλούς.

*** Υποψήφια Βουλευτής Α' Αθήνας
της Νέας Δημοκρατίας**